

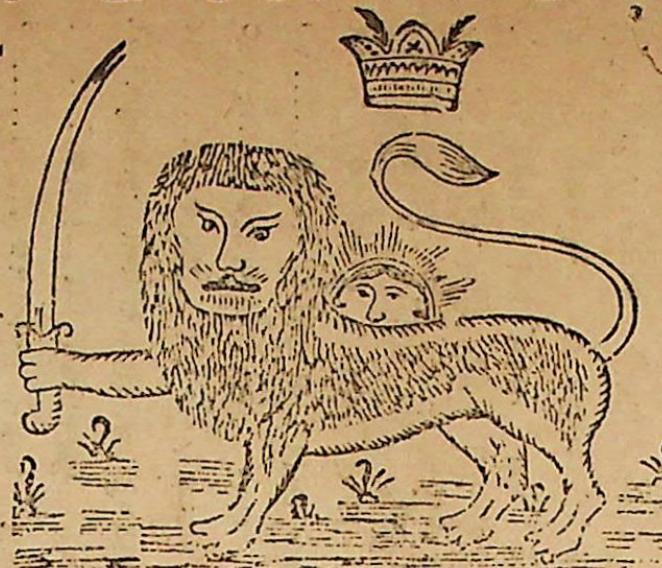
R.N.B.794.

四庫全書

કિ. ૧૦ મી

ବିଜ୍ଞାନୋ

C-HL

BAGE NAJAT

ଶ୍ରୀକୃତ୍ସନ୍ଧାନ

જમાણીઉદ્ધ

આખર

सन् १३३५.

આગેનજાત ફેઝ હેઠે કાય્યેનાત હ્યા=તથના લએંકે વાસ્તે આએ હ્યાત હ્યા*
અજરેાજાકે ગુંચેં ખીલેહેં ગુલે સવાખ=ગુલારે આએરતહ ઘેહુ બાગેનજાતહે*.

નેક નામ શોઠળ સાહેબ

The image shows a page from an old Indian manuscript. The text is written in black ink in the Devanagari script. There are several lines of text that are highlighted with a vibrant red ink. In the lower right corner, there is a large, intricate decorative border featuring stylized flowers and leaves. Above this border, in the bottom right area of the page, there is a small, detailed illustration of a bird with its wings spread. The rest of the page is filled with handwritten text, which appears to be in a narrative or descriptive style. The paper has a aged, yellowish-brown tint.

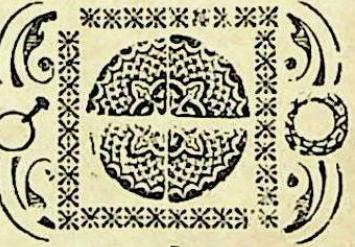
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

କରୋଡ଼ୀ ତାବିଲେନ୍ ଖାସ ଏମେକ ଜଳ ତାବି ରେ,
କେବେ କିମ୍ବା ନ୍ୟାରେ ଧଣ୍ଡା ଆହେ ବଢାରେ ଥିଲେ ଛେ.
ଦୁଇ ତାଲୀଙ୍କ ଉପରେ ହରଣ୍ତିର ଆମରାତିପର ହେବେ କଷିଳେ
ତମାମ ଭିଭାଗରେଇଥି ଭାବନା, କ୍ଷେତ୍ର ଥିବା, ଶତ ପରିଶୀଳି ବାଚନ,
ଦେଶର ଅଭିନନ୍ଦା ଅଭିନନ୍ଦା : ହେ !! ହମରନେ ଘରକିଲ ନ ପରେଇବା
ବାପଦ୍ମ, ବରାକରେତ ଯତି ଭିଭାଗରୀ ମୋ, ତେବେବୁ ଆହାର ବର୍ତ୍ତ, ଅମ୍ଭି
ବାଚନ, ଅନେ ଆଲ କଳାଳରତମ୍ ବଧାରେ ଥିବା ମାତ୍ର ଆମା ତାବିଲେ ବାଲୁଗ
ବର୍ତ୍ତ, ଅନେ କାହିଁ କରନ୍ତା ? ଛି, କେବଳି ତାବିରେ ଲାଗିଥିଲା ଶୈଳିକ୍ରିଯି.
ଆ ତାବିର କାହିଁକି ନଥିଲା ଅଲକ୍ଷ ଅଲକ୍ଷ ସଂକଷିପନ
କରନ୍ତିରା ଦିନହାର ଅନେ ପରିଷକାରରତା ହୋଇଥିଲାମେହିଲୁଙ୍କ ଶୈ.
ତାବିଲନ୍ତି ଶ୍ରୀଅତ ମୋରେ ରତ୍ନପଦ କୁଞ୍ଚାନ୍ ନ୍ୟାର ? ନ ନ ନ .
ନ୍ୟାର ୨ ନ ହେ ରା !! ପରେଇସି ଅନ୍ତରେ ତାବିଲମା ଦୋଷା ମମେ ନକରା
୧୦ ଏକଳ ଜାତନା ହତା, ପଣ କାଳମା ଆମରା ଅନେ ଲାଗାଇଲାନ୍ତି ଅପରିବ
ବ୍ୟକ୍ଷରତି. ଉପରାଂ ପରେଇଲା ନାମରାମ୍ କେବଳିକ ଭାବେ ଭାବେ ଦେଇଥିଲା ଅଳ୍ପ-
କରେଲ ମେହିଲୁଙ୍କ, କରେଲ ଛି, କରେଲ ଛି ଆମରା ଗର୍ଭମାଂ ମରିଲୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କରେଲମାଂ କରେଲ କରେଲ ପାଇସ ହେବ ତୋ ଫରକତ ନଥି.

ધૂર્યાણ માટે રૂપાની સાંકળમાં રાતા અકીકના ચમકતા છેડા થોડાંક આઠ્યા છે, કર્ભમત અઠી રૂપીયા; પોર્ટેજ વીજેરે બુદું, અકીક તથા દ્વિરાખાની વીઠિયો માય મળેથી રૂ ૧૦થીરૂ ૫ સુધીની તૈયાર કરાવી મોકલશું.

વયમાં દુરખીન છે તેમાંથી
કીણા કરત ધણ્ણ મારા
હેખાય છે. અને તાવીજ
તરીકે પણ બંધાયાછે.

‘କୁ ହିତରେ ଫଳ ନାହିଁ
‘କୁ ହେବିଲେଣ୍ଟି ମୋହରେ
ଏହେ ‘କୁ ଉପରେ ନାହିଁ
ନାହିଁ ଏହିଜେବେ ମୋହରେ

ଶ୍ରୀ ମୁଖ କିମ୍ବା ପ୍ରତ୍ୟେକି
ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଥମ ପଦ୍ଧତି

ନାନ୍ଦିନୀ

ਬਿਸਮਿਵਲਾਹਿਰ ਰਹਮਾਨਿਰ ਰਝੀਮ, ਅਵਹੁਮੈਦਾ ਲਿਕਾਹੇ ਰਖਿਖਲ
ਆਲਮੀਨ, ਵਸਵਲਵਲਾਹੇ ਅਤਾ ਮੋਹਮਹਿਨ ਵ ਆਲੇਹਿ ਤਾਹੇਰੀਨ.

કીતાખ ૧૦મી.) તાઠે પણ મી માહે જમાઈ ઉલાયા ખર સન ૧૩૩૫હી ૦(હિસ્સો ૮-મો.

તારીખ અમૃતમે કુદ્રી.

કર્તૃ-સુભત જસતના તવારીખનથેશ
અવાજમોહમદસાહેબઅસમે હી.

ગુરુનાના પ્રસૂતિ હોય અલીએને પેશ આવેલી
મુશ્કેલીયો.

એ છે કે હું અલી અંદો આમિલો વીજેરે રવાના કરતાહુતા, અને
આરે તરફ બંદોળસ્ત રાખું રાધ્યા કોશીશ કરતા હતા, પણ જેઓના
દીક્ષમાં બુગજ હસ્ત અને અહાવત હતી તેઓ સામાથતા હતા,
જેમને “જાણિરા” વાળા ત્રીજા ખલીકાને ચાહુંન રા હા, અને
મેંઓચીયાહુન! તાખેદાર હતા, અને તેના હૈઅત કરી હતી, તેથી

એ દોકો હુંઅલાન્મોની તાણેદારી મન્મુર રાખતા નહૃતા.

૬૦ અલીએ માલીકે ઉશ્તર નખિને જારીરાના હાડિમનેમિને ત્યાં મો-
કલ્યા, અને એ વખતે ત્યાં મોઆવીયાહ તરફથી ગોહાક બિન કેસ કહી
હાડીમ હતો, તેને ખખર પડી કે માલીકે ઉશ્તર આવે છે, તેથી રીષ્ણાના
માણુસોને ખખર મોકલી કે માલીકે ઉશ્તર આવે છે, માટે તમો મારી મદદ
કરો તો તેને પગ પેસારો કરવા ફિદ્યે નહીં:

એ લોકોએ સંપ કરીને લડવૈયા લેગા કરીને સેમાક ણીન મખેમાને
સરદાર ઠેરાવીને જોહાકની મદદે મોકદ્યો, માલીકે ઉશ્તર પોતાનું લશકર લઈને
હર્ષાનની નજીક પહોંચ્યા હતા ત્યાં જોહાક અને સેમાક બન્ને લશકર લઈને
જઈ પહોંચ્યા, અને એકદમ સામ સામી સહેલી ગોઠવાઈ લડાઈ ચાલુ થઈ તે
સંજ સુધી રહી, માલીકે ઉશ્તરના માણુસોએ એવી બહાદુરી બતાવી અને
જવાંમરદીથી લડ્યા કે જોહાક હારીને હર્ષાનના કિલ્લામાં જઈને ભરાણો,
માલીકે ઉશ્તરે તેને ઘેરો નાખ્યો.

મોઆવીયાને આ કાતની ખખર પણ ત્યારે ખાલીદ ણીન વલીદના
છોકરા અફદેરદમાનને લશકર આપીને જોહાકની મદદે મોકદ્યો, માલીકે
ઉશ્તરને ખખર પડી તેથી કીલ્લામાં ઘરાને સુકી આપીને અફદેરદમાન તરફ
લશકર લઈ જઈને તેની સાથે લડીને હરાંયો તે ભાગવા લાગ્યાં, માલીકે
ઉશ્તરના લશકરે પીછો પકડીને ધણુઓને ઠાર કર્યા, બાકી રહેલાઓએ રીષ્ણામાં
જઈને પનાહ લીધી, માલીકે ઉશ્તરે તેઓ ઉપર ઘેરો નાખ્યો, એ તકને
લાભ લઈને જોહાક હર્ષાનના કીલ્લામાંથી નીકળ્યો, ત્યાં મોઆવીયાએ મોકલેલી
ણાજી મદદ પણ આવી પહોંચી તેથી એ લોકોનું જેર બહુજ વધી ગયું,
અને સર્વે મળીને માલીકે ઉશ્તરની સામી લડવા માટે ગયા, ત્યાં પહોંચીને
બહુજ જેર શોરથી લડાઈ ચલાવી, પણ માલીકે ઉશ્તર નામદાર પહેલવાન
અને તેમની સાથેના લડવૈયા ધણુંજ બહાદુર ડોવાથી એ બમણું વ્રણગણું
લશકરને મારીને જેર કરી નાખ્યું, બયેજા એકદમ લાગીને મોઆવીયા પાસે
શામ ચાલ્યા ગયા,

માલીકે ઉશ્તરની ઇટેહ થઈ તેથી જારીરાનો કખલે લઈ લીધો, અને
બાંડમોર તથા તોકાનીયોને પકડી પકડીને શરણે કર્યા, અને શરણે થવા આના
કાની કરતા તેમને કટલ કર્યા, પણ તમામ અહવાલ હું સુરતજા અલી અંને
લાગી મોકદ્યો.

હું અંગી અંગ એ કાગળ વાંચીને સમજ્યા કે મોઆવીયાહની સાખું
વીરિધતા છે અને બહુજ હુશમની કરે છે, અને તામે થવા રાજુ નથી તેથી

આપે લોકોને ભેગા કરીને ખુદા અને રસૂલની તાઅરીકે ઇસાહતથી કરે કરમાંચું કે અવલાહ તાલા બંદાઓનો પણ હા કરનાર છે, અને તે પોતા બંદા ઉપર એટલે સુધી રહુમ કરે છે કે જ્યાં સુધી તે હક રસ્તા ઉપર ચાને બંદાઓ આપસમાં મેહર અને મોહળતથી હળી મળીને ચાલે, એક બીજી ઉપર ઝુદ્મ અને સખતાઈ ન કરે, અને હુન્યાના કામમાં હ મળીને વરતવાથી સારી રીતે ચાલે છે, પણ કુસુંપ અને જગડા કરવાથી એક બીજાને ખરાબ શૈલવાથી અને તોહમત લગાડવાથી ઘણી અસરથી થાય છે, અને તેનું પરીણામ માહું આવે છે, એટલે હુલાંગી અને બરબાદી આવ

મારા કહેવાનો મતસુખ એ છે કે તમો જણો કે મોઆવીયાઓ શા વાળાઓને શક અને શુભામાં નાખીને તેઓના દીક મારી કરમાં હારુદ્ધારી દેસ્ત્રી નાખ્યા છે, અને લોકોમાં એવું મશહૂર કર્યું છે કે ઉસમાનને અદીન કતલ કરાવેલ છે, એવી એવી તોહમત મારા ઉપર મુક્રીને લોકોને ભમાવે છે, ગોટલુંજ નહીં પણ મેં માદીકે ઉદ્ધિરને જારીરાનો હાડીમ કરીને મોકલ્યા તો તેને શેહરમાં દાખલ થવા ઘણી અડયણો કરી, એટલે સુધી કે બબે વખ લશકર મોકલીને તેની સાથે જંગ કરી, અને હંજુ પણ લડાઈ કરવા માત્રારી કરે છે, હોજ એકઠી કરે છે, જંગ અને ખુનરેલુ કરાવા તતપર હો માટે મારો વીચાર એવો છે કે તેને કાગળ લખીને સમજાવું અને નસીહત કરું કે રખેને કાંઈ અસર થાય, અને સુખાદેશ્ત સુકી આપે, માટે આ વીજું તમારો શો મત છે ? !!

આ સાંભળીને મસજુદમાં હાજર રહેલાઓએ અરજ કરી કે યા મૈલ આ વીશે બમો શું મત આપીયે ? આપ કરતાં અમારો મત કાંઈ સાંભળીનથી, આપનો જો મત હોય તે સુજ્ઞણ કરવા અમો તદ્યાર છીએ, જો સુજ્ઞણ હું રસુલે ખુદા સંના તાખેદાર હતા તેજ સુજ્ઞણ આપના પણ તાખેદાર છીએ

એ લોકોના અવા ઉત્તેજનથી આપ મીમથર ઊપરથી ઉતરીને ઘર ગય અને મોઆવીયાહને કાગળ લખ્યો કે ઠી. હી. ૨૦. હું અવલાહનો બદ્દી અભીજીવ મોઆમેનીન છુ, મોઆવીયા બીજાં સખરને માલુમ થાય મરીનામાં જો દીવસે મોહાળુરલાનસારે મારી બયઅત કરી તે દીવસે તુ હાજ નહતો અને શામમાંજ હતો, પણ અણાળકર અને ઊમરની બયઅત જોએ કરી તેઓએ મહારી બયઅત રાજુ સુશીશી કરી છે, તેની ઇએ તારા ઉપ પણ મારી બયઅત નાઝીલ થઈ ગઈ, કેમકે હાજર રહેલાઓમાંની કોઈં

આના કાની કરી નથી ત્યારે જેર હાજર હતા તેમના માટે તો આના કાની હાયજ શાની?

અને ઉસમાનના કઠલની ખળર આપનાર જુડા છે, સાંભળનાર પણ સમજ્યા વીના માની લીએ છે, અને ખરી વાતની શોધ કરતા નથી, ખરી વાત તો એ છે કે જેઓ ઉસમાનને એબ લગાડતા હતા અને ખરાખ બોલતા હતા તેઓએજ કઠલ કર્યા છે, અને જેઓ તેમના તરફદાર હતા તેઓએ મદ્દ કરી નહીં, જેઓ એ માભલા વખતે હાજર હતા તેઓ ઝુંકુ બોલે છે, અને જેઓ હાજર ન હતા તેઓ ઉપર ખુન કરવાનું તોહમત મુકે છે.

હુંસલ કલામ હુવે તો તમામ ખાસ તેમજ સામાન્ય દોકોએ મહારી ખયાત કરી છે, અને એજ હુક છે કે જે મહારી ખુલાદૃતથી રાજુ થશે તે દરગાહે ઈલાહીમાં બક્ષાઈ જશે, અને જે મહારાથી વિરુદ્ધતા ઈજીયાર કરશે તેના માટે લલાઈ નથી તે બદનામ થશે, માટે તુ સુલેહ અને સંપને પસંદ કરીને તકરાર અને જગડા મુકી આપ, અને લાજિમ છે કે પોતાનો ખરો મતલખ જાહેર કર વરસલામ.

એ કાગળ હજાજ બિન ગુરખા અનસારીને આપીને ઝરમાયું કે માઅબીયાહને પહોંચાડ, તેણે એ કાગળ શામ લઈ જઈને માઅબીયાને સહામ કરીને કાગળ આપ્યો, તેણે કાગળ વાચીને કાસીદને ખરાખ શરદ્દી થકી ધમકી આપી.

આ સાંભળીને કાસીદને માહું લાગ્યું તેથી બોલ્યો કે તુ એજ છોના? કે હું ઉસમાને મહુદ માગી છતાં તેં મહુદ કરી નહીં, આ વાતથી મેઘાવી યાહુને ધણ્યજ ખરાખ લાગ્યું તેથી એ વાતનો તો જવાબ આપ્યો નહીં, પણ કદ્યું આ કાગળનો જવાબ તને નહીં આપું, તું ચાલ્યો જા, તારી પાછળ મારું માણુસ જવાખ લઈને આવશે.

હુજાજ તરત પાછો ગયો, અને હું અલી અઠોને તમામ વાત કહી સંભળાવી, આ વાતની ખળર હેલાણી તેથી વલીદ બીન અકબા બહુજ ખુશ થયો કેમકે તે હું અલી અઠો સાથે હુશમની રાખતો હતો, અને હુશમનીનું કારણ એ બન્યું હતું કે ઉસમાન ખડીજાના જમાનામાં તેણે શરાખ પીધી હતી, અને ખડીજાએ તે વીશે હું અલીની સ્લાહ લીધી અને આ ઉપરથી આપ સાથે હુશમની અને અદાવત રાખવા લાગ્યો.

એ વડીના શરાખ પીવાનો કીરસો એમ છે કે તેંતેને ત્રીજી ખલીજાએ હુક્કાનો હાડીમ નેમણો હતો, તે સારી રીતે ઈન્નાફથી રધ્યત સાથે વરતતો હતો, પણ તને શરાખ પીવાની લત લાગી હતી તેથી, ધણે લાગે શરાખ પીધા

કરતો હતો, એક વખત શરાણના નશામાં ચુણહની નમાજ પડાવા મસજુદમાં ગયો, પેશ નમાજ બની જમાઅતની નમાજ પડાવી, પણ એ રકાતને બદલે ચાર રકાત પડાવી, એટલા ઉપર બસ ન કરતાં કહેવા લાગ્યો કે અહા આ વખતે હું બહુજ ખુશીમાં છું, જે કહે તો હજુ પણ કેટલીક રકાત નમાજ પડાવું, દોકો સમજ્યા કે શરાણના નશામાં બકે છે તેથી ધણીજ મલામત કરીને ઠપકો આપ્યો; કોઈએ તે વીશે કાંય કહ્યા, અને રક્તે રક્તે આ વાત ખલીકા ઉસમાનને પહેંચ્યો, તેઓએ ખાત્રી કર્યા પછી હુંઘલી અંને પુછ્યું કે યા હજરત તેના માટે શું સાચ છે? આપે શરાયે મુક્કદસના કાયદા સુજ્ઞણ તેની હદ બયાન કરી, તેથી તેને ડેટલાંક ફેટકા મારવામાં આય્યા, અને અટલાજ ઉપરથી કે હું અદીયે શરાનો ખરો મસલો કહ્યો તેથી તે હુશમન થઈ ગયો.

મજુદુર વલીદ ખીન અકણા વીશે વધુ એમ પણ લખે છે કે નખી સાહેબના વખતમાં એક દીવસે તેણે હું અલી અંને એઅતેરાજની રૂએ કહ્યું કે યા અલી મારા નેજાની અણી આપના નેજાની અણી કરતા વધારે તેજ છે, અને હું ભારે શ્રેષ્ઠ વકતા છું તે એટલે સુધી કે આપથી વધેલો છું, એટલુંજ નહીં પણ આપ કરતા મહારામાં વધારે કુંવત છે!

આ સાંલળીને આપે જવાણ આપ્યો કે એ ફાસેક ચુપ રહે! આ શાણથી વલીદને ખરાય લાગ્યું તેથી હજરતે રસુલે ખુદા સુની ખીદમતમાં ગયો અને હું અલીનો શીકાયત કરી.

તેજ વખતે જુણરધલે અમીન બહુકમે રણખુલ આલમીન નાજિવ થયા, અને “ અદ્રમન કાન સોાગમેનન, મન ઝેકાન ઝાસેકન લાયસ્તવુન” આયત લાય્યા, (એટલે શું મોઅમ્રિન ગાને ફાસેક સરખા છે? કરી નહીં!) મતલબ કે ખુદાએ હું અલી અંને મોઅમ્રિનનો અને વલીદને ફાસીકનો ખિતાણ અતા ઝરમાંયો, અને એ પણ ઝરમાંયું કે એ બનને કહી સરખા નથી, કેમકે હું અલી અં જન્મતી છે, અને વલીહપલીદ જહુન્નમી છે.

તે હું અલી અં સાથે વલીદ હુશમની રાખતો હતો (તે કાંઈ શરાણની સન્ન બયાન કરવાથીજ ન હતી બલકે) તે નખી સાહેબના વખતના અવા બનાવથી આપ પ્રત્યે ખુગાજ અને હુસદ રાખતો હતો, અને કીનાથી ભરપુર હતો, અને દળત આવે હુશમની કાણા અને એ વીશે વેર લેવાનો મવકો શોધતો હતો, કે કોઈ એવી વાત કરૂં અથવા કામ કરૂં કે તેથી, હું અલી અંને રનજ અને હુણ પહેંચ્યો, તો તેના દિલની લાંખી સુદ્ધાની ચાશા પુરી

થઈ કે મોઆવીયાચે હ૦ અલી અ૦ના કાસીફને કાગળનો જવાબ આપ્યા વીના કાઢી મુક્યો, અને આપ સાથે દુશમનીની કમર ખાંધી તેથી ખુશ થયો, અને મોઆવીયાહને કાગળ લઈયો કે હ૦ અલી સાથે લડાઈ કરવામાં સુસ્તી કરીશ નહોં, અને તે વીશેના કેટલાંક કન્ગય બનાવીને મોકલ્યા.

જ્યારે વલીફને એવો કાગળ મોઆવીયાહને પહોંચયો ત્યારે તે બહુજ ખુશ થયો અને એક કોરો કાગળ ઇકત બીર્ભીલા લખાવીને એની અખસના એક જવાન એશરમ બેહુદાને કે કે બહુજ બોલકો હતો અને દિલમાં આવે તેમ બકી હેતો હતો, તેને એ કોરો કાગળ આપીને કણું કે અલીને કુદે જઈને આપી આવ, તે શાખસ કુદે ગયો અને હ૦ અલી અ૦ને સવામ કરીને ઉલે રહીને બોલ્યો કે કણીલે એની અખસ અથવા કેસ ગીલાનની કેભતું કોઈ અહીંયા છે ?

આ વખતે હિન્દુરત અલી અ૦ના દરણારમાં ખાસ ખાસ કેટલાંક હાજર હતા, તેમાંથી કોઈએ પુછ્યું કે તારો મતલખ બયાન કર કે તું કોણું છો ? અને શામાટે આવ્યો છો ?

તેણે જવાબ આપ્યો કે હું મોઆવીયાહને કાસીફ છું, અને ત્યાંની અખર એ છે કે પચાસ હજાર પુખ્ત જિમરવાળા જિસમાન ખલીઝાના ખુનના ગરમાં રડી રહ્યા છે, તેમની દાઢીયો આંસુથી તરફાળ થઈ ગઈ છે તમામ જણું એએ અયાનમાંથી તકવાર એંથી છે, અને એ ખુનનો બદદો દેવા મારો પોતાના બાબ બન્દ્યાને પણ બુલી જઈ તદ્દ્યાર થયા છે, અને રાત દીવસ એજ ચર્ચા ચાલે છે, હાલ સુધી તો શૈતાન ઉપર લાઘનત આપતા હતા, પણ હવે તો જિસમાન ખલીઝાના કાતીદો જિપર લાઘનત અપાય છે.

હિન્દુરત અલીએ સુર્જાએ પુછ્યું કે એ દોકો ઉસમાનના ખુનતું બોડ્ટાન કેના ઉપર મુકે છે તેણે જવાબ આપ્યો કે એ તોહમત આપ ઉપર મુકે છે અને તમામ જણ એમજ સમજે છે કે આપેજ ખલીઝ જિસમાનતું ખુન કરાવેલ છે.

આ સાંભળીને હ૦ અલી અ૦ ફરમાયું કે તારા મોડામાં ખાક ખડે હું જિસમાનના ખુનમાં શરીર નથી, અને સીલા બાન જિંદર અખસી કે કે હોઝ યક્ષા યમાનીનો દોસ્ત હતો તેણે ઉલા થઈને કણું કે એ કાસીફ તું ધ્વણોંજ ખરાબ છો, તું એશરમ અને બેહુયા છો, તારું આ કહેવું પાયા વીનાનું છે, શું હ૦ ચુચુર અ૦ મારો યાકુગ અ૦ રેતા હતા તેમ એ દોકો દોવે છે ?

ના એમ નથી, જે ખરેખરી મોહળ્યત ૫૦ જિસમાન સાથે હતી તે (ચાળીસ દીવસ સુધી ઘરે રહ્યો) મદદ માણી છતાં તમોએ શામાટે મદદ કરી નહીં? તમારો મતલબ (એ ખાણું કરીને) ૫૦ અલી અંની સાથે લડવાનો છે, પણ યાદ રાખો કે તેમનો મદદગાર પાક પરવર દીગાર છે, તે પોતાના ફરજીને કરમથી મદદ કર્યો, અને તમારી ઉપર ફ્રેન્ડ આપશે, “ઇન્નહું વહીયુન એખાદેહિદ્ભોાય મેનીન ” (ખરેખર તેપોતાના મોઅમિન બંદાનો વહીછે.)

એ જવાન અભસીની અવી જોઈ અને એઅદ્ધીની વાતો સાંભળીને કેટલાંકને ખડુજ ગુર્સો આંધ્યો તેથી તલવારે ભ્યાનમાંથી કાઢીને તેનું ડાકું ઉડાડી મેલવા ચાહ્યું, પણ ૫૦ અલી અંન કરીને ફરમાંયું કે આ કાસીદ છે માટે તેને કઠલ કર્યા નહીં, બાકી તેની પાસે કાગળ હોય તે લઈ દ્યો, લેકેએ કાગળ લઈને આપને આંધ્યો, આપે મોહર તોડીને જોદ્યો તો તેમાંથી કોરો કાગળ નીકળ્યો, આપ સમજ્યા કે મોઆવીયાહ લડાઈ માટે તદ્યાર છે, તેથી ફરમાંયું કે કોઈ રીતે સુલેહ અને સંપથી વરતવા તે રાજ નથી, “ લાહવલા વલા કુલ્યતા ઈલા ખિલાહ હસ્થેયલાહો વ નેઅમલ વકીલ ” (સર્વ શક્તિ ખુદા માટેજ છે, અને તેજ સારો મદદગાર છે.)

૫૦ અલી અંની અવી હલીમી અને નરમાસ અને કરીમી જોઈને તે જવાન ખોદ્યો કે યા મૌલા અમોને શામમાં આપ પ્રત્યે જાંધું ઠસાવવામાં અને સમજવવામાં આવેલ છે, આપ પ્રત્યે ધાણી ખરાખ વાતો ફેલાવી છે, ત્યારે અમો એકતરફી વાતો સાંભળીને ફરેળમાં આવીને આપને ખરાળ સમજવા લાગ્યા, પણ આને આપના દીદાર થવાથી અને આપની અટલી બધી હલીમી અને અંદો ઇન્સાફ જોઈને હું તોડુંગ થઈ ગયો, અને ખાત્રી થઈ કે આપ હક જાપર છો, માટે આપની હુશમની દુર થઈ ગઈ, અને મોહળ્યત પૈદા થઈ, અને સંપુણું ખાત્રી થઈ કે શામવાળા લુલાવા અને ગુમરાહીમાં છે, હું ખુદાની કસમ ખાઈને કહું છું કે હતે હું શામ જધશ નહીં, અને આપની ખિદમ-અતમાં હાજર રહ્યા કરીશ, અને આપના કદમ જાપરથી ઝીંદા થઈને જાન અર્પણું કરીશ.

પછી તેણે કહ્યું કે મોઆવીયાહ ગુમરાહ થઈ ગમેલ છે, અને ૫૦ અલી અંન હક જાપર છે, અને તે વીશે કેટલાંક શેઅર કહ્યા. અને તે કાંય મોઆવીયાહને લખી મોકલીને પોતાનો ઇરાહો જહેર કર્યા કે હવે મુહારા પાછા

આવવાની આશા રાખવી નહીં, અને હું ઈન્શાઅદ્વાઇ હુવેથી આહીયાજ હં-
રત અલીની ભીદમતમાં રહીશ.

આ કાગળ મોઆવીયાડને પહેંચ્યો ત્યારે કહું કે એ જવાનધણો સમજુ
અને દુશયાર નોકાર્યો, મને ને અવી ખખર હતે તો હું તેને મોકલત નહીં,
ઓન્નું તો ઠીક પણ તેતો અમારી તમામ છુપી બાણતોથી હું અલી અંતે
વાકેંડ કરી દેશો અને અમારી સાથે લડવાની હીમત અપાવરો.

લએ છે કે એક દીવસ મોઆવીયાહ હવા ખાવા માટે જંગલ તરફ
ગયો અને સાથે ખવાસો અને ગુલામો હતા, રસ્તામાં જેણું કે એક શખસ
ઇરાક તરફથી ઊઠ ઉપર સ્વાર થઈને આવે છે તેથી તેને પાસે બોલાવીને
પુછયું કે તું કોણું છો ? તેણે જવાબ આપ્યો કે તે કણીલાનો છું, વળી પુછયું
કે તું કયાંથી અને શામાટે આંદ્યો છો ? તેણે જવાબ આપ્યો કે હું કુદેથી
આવું છું, અને હાણીસ બીન સઅહ તાઇ જે તમારી ભીદમતમાં રહે છે તે
મારો કાકાઇ લાઇ થાય છે તેને મળવા આંદ્યો છું.

આ સાંભળીને મોઆવીયાએ હાણીસ બીન સંઘને બોલાવ્યો, તેણે
ચાતાના કાકાઇ ભાઇને જેયો તેથી લેટ્યો અને મરણિયા - હું પછી મોઆવી-
યાહને કણું કે હું કુર આ ભારા કાકાનો દીકરો ભાઇ થાય છે, તે ઇરાકના તમામ
અદ્વાલથી વાકેંડ હશે, કેમકે તેને જરા જરા પણ બાબતનું ધ્યાન રહે છે,
એ સાંભળીને મોઆવીયાહએ પુછ પરછ ચલાવી.—

મોઆવીયાહ=કેમ તાઇ ખરી વાત કહે કે અલી ઈન્ને બાળી તાલેખ શું
કામમાં અને કેવી હાલતમાં છે ? અને હાલ કષું જગ્યોએ રેહણાણ છે ?

તાઇ = હું અલી અંતે જમલની લડાઈ કરેણે ખરસરામાં થાડા દીવસ
રહીને કુદે આવ્યા, આપના આવવાથી નાના મોટા અમીર ઇકીએ સર્વે જણુ
ખહુજ જેશાથી બયઅત કરવા હાજર થયા, અને એટલી તો ગર્હી અને લીડ
થતી હતી કે એક બીજાના ખલા ઉપરથી ચાહરો પડી જતી હતી, નાના
છાકરાયોને તો ખલા ઉપર એસારી એસારીને લઇ જતા હતા, મહાદ્વામાંથી
જવાન સત્રીઓ તેમજ ખુડી ચારતો એટલે સુધી કે સો સો વરસની ઉમર
વાળી લાકીયાના ટેકાથી આવી આવીને અરજ કરતી કે અમો પણ આપની
બયઅત કરીએ છીએ, મતલખ એ કે શહેરના તમામ લોકો બયઅત કરવાથી
ખહુજ ખુર્હી અને ઉમંગમાં આવી ગયા છે, અને તમારી લડાઈની વળણથી
હું અલી અંતે પણ બરાબર મુદ્રાખલો કરવા માટે તથયાર થયા છે.

હઅરત અલી અ૦નું અવું માન આપ ગ્રત્યે લોકેની અવી ઝીદાગરીનું
વર્ણન સાંભળીને મોઆવીયાહને ઝીકર થઈ પડી, અને હાણીસને કહું કે હું
તો એમ સમજુછું કે તહારો ભાઇ જસુસ બનીને આવેનું છે, આ સાંભળીને
તાઇએ કહું કે સાહેબ હું જસુસ નથી, તેમ જસુસી કરવાના વીચારથી અતે
હું આવ્યો નથી, હુંતો શામ કરતા ઈરાકમાં રહેવાનેજ વધારે પસંદ કરૂં છું,
અને તમારા પાડોસમાં રહેવાથી હું રાજ નથી, હ્યો હમણાજ હું પાછો
ઈરાક ચાલ્યો જાઉં છું.

આ તરફતો અવી હીલ ચાલ હતી, અને કુદામાં હ૦ અલી અ૦ લોકેને
જુદ્મા મસજુદમાં ષોલાવીને સર્વેને વાચેઝ નસીહત કરીને શામ તરફ લડવા
જવા માટેનો શોખ અપાઠ્યો, આ વખતે ઝારા કણીલાના એક અરથન
નામના શખસે ઉભા થઘને કહું કે એ અખુ તાલેબના ઝરાંદ તમો આ શું
કહ્યો છો ? શામવાળા તો અમારા ભાઇ થાય છે, તેઓ સાથે લડાવીને અમારે
હાથે તેને કટલ કરાવવા ચાહો છો ? જે પ્રમાણે અમોને બસરે લઈ જઈને
અમારા ભાઇયો સાથે લડાયા, અને અમારે હાથે તેઓને કટલ કરાયા
તે સુજળણ વળી શામવાળા સાથે લડાવી મારવા ઈરાદો કરો છો તે અમારાથી
હવે બને એમ નથી, માટે તમારાથી જે થાય તે અમારું કરો, પણ અમો
તમારી આ વાતને માનનાર નથી.

આ સાંભળીને માલીકે જીશ્તરે ચીસ પાડીને કહું કે આ બાકથક કરનાર
ઝાસેક મહાઉને પડો, આ સાંભળતાજ તે ભાગી ગયો, કેટલાક જણ તેની
પાછળ પડુવા માટે ઢાડવા જાને ઘોડા વેચવાની બગારમાં જોઈને મારવા
લાગ્યા, એટલે સુધી કે ત્યાંજ તે મરી ગયો.

જ્યારે હ૦ અલી અ૦ને ખબર પડી ત્યારે યુછું કે તેને કોણે કટલ
કર્યો ? જવાખ મળ્યો કે કોઈ એક જણેજ કટલ કરેલ નથી, લોકોએ ગુર્સામાં
લાડડીયો જેડા અને લાત સુઝીયો મારવાથી મરી ગયો, આપે ઝરમાંયું કે
તેને કટલ કરવો જેતો નહૃતો, હવે જ્યારે તેને મારનાર કોઈ આસ જણ
નથી અને બજવાથી માયો ગયો, તોપણ તેના ખુનનો બદલો તેના વારેસેને
ખયતુલ માલમાંથી આપે.

આપને તેના એવા નાલાયકી બરેલા શાફ્ટોથી ઘણું માહું લાગ્યું, તેથી
માલીકે જીશ્તરે આરજ કરી કે યા મવલા આપ તે બેહુદા શખસની વાતોથી
નારાજ થાયો નહીં, આપ ગ્રત્યે સર્વે જણેને સારી લાગણી છે, એકાદ નાલા-
યકથી કાંઈ ખરાણ લગાડવાનું કારણ નથી, હુંતો જેને જેઓ છું તે જાન

માલથી આપની તાબેદારી માટે તૈયાર છે, અમો તો રાહ જેહ બેઠા છીએ કે આપનો હુકમ ધતાંજ જગ અને લડાઈ માટે રવાના થઇએ, અને આપના દુશમનોને મારીને ઊર કરીએ, અને આપના કદમો ઊપર જન કુરાણ કરીએ, કેમકે અમો ખરા અંતઃકરણુથી આપને ચાહીએ છીએ, જેને આપને હક ઊપર જાહીએ છીએ, અને જેઓએ આપથી વીરુધતા ઈજીયાર કરી તેઓ ગુમરાહ છે, તેઓએ દુન્યાના લોલમાં દીન વેચી નાખેલ છે, આપ જમાનાના ઈમામ છો, આપથી ઇરી જધને ખુદા અને તેના રસુલને નારાજ કર્યા છે, અને દુન્યામાં જુલમ દેલાવીને જાલીમ બન્યા છે, અને તેથીજ ખરા ઈમામની ખીદમત અને બરકતથી મહદ્દમ અને બેનસીલ છે, અમો જાહીએ છીએ કે આપ તરફ અદ્વાહ છે આપનો મહદ્દગાર ખુદા છે, હર હાલમાં છેવટે આપનીજ દ્વારે હતેહ છે, અને જગ કરવાથી ડરદું તે નાદાની છે, કેમકે કોઈ પણ મોતનો વળત આવ્યા વીના ભરતું નથી, અને જગથી મોહું દેરવીને મોતથી બચવા ચાહે તે બચી શકતો નથી તેને પણ અજલ સુકાતી નથી. અજંતને! જામ સરેને પીચો પડશો, મોત એવી ચીજ છે કે કોઈ પણ હીદ્વાથી તે અટકતી નથી, અને મોતનો વળત થયો ન હોયતો તે માંગેથી પણ આવતી નથી.

આ સાંભળીને હ૦ અદી અ૦ ખુશી થયા અને આજું બાળુના આમીદોને કાગળ લાખીને ણયાત લેવા માટે કાગળો લખવા શુરૂ કર્યા, તેમાં પહેલે હમહાનના આમીર જેરેર જિન અણહુદ્વા ખજડી કે તેના નેમણુકઃ પ્રીત ખવીક્ષાએ કરી હતી તેને કાગળ લખ્યો, તેમાં ણીસમીદ્વાહ વીગેરે ધારા સુજબ લખ્યા પછી લખ્યું કે અદ્વાહના ણંદા જ્યાં સુધી ખુદાની ઈખાહત, અને ખંદગીમાં મશગુલ રહે છે ત્યાં સુધી શુનાહ અને ણંડ કરવાથી અમાનમાં રહે છે, આસમાની નેઅમતો હમેશા તેઓ ઊપર નાજિવ થાય છે, માલ હોલત પણ મળે છે, પણ જ્યારે પોતાની હોલત બદલાવે છે, એટાં ઈખાહત, અને ખંદગી સુદી આગે છે ત્યારે તેઓની નેઅમત બરકત ચાલી જય છે, કેમકે તે વીશે ખુદાએ કુરાણે શરીરમાં ફરમાવેનું છે કે “નિન્હાંદ્વાહ કા દોગાયેરે। એ કુવભિન” (છેવે સુધી) (તેનો ખુલાસો એ કે જે કોમ જ્યાં સુધી પોતાનો હોલ બદલીને ખરાણ ચાલ ચાલતી નથી, ત્યાં સુધી ખુદા પણ તેમની હોલત બદલીને ખરાણ કરતો નથી, પણ જ્યારે તે પોતાની ચાલ બદલી ઉલટા ચાલે છે ત્યારે ખુદા તેઓને ધીકુરાની નજરે જુદે છે અને હોલત ખરાણ કરે છે, અને પણ કોઈ તેઓની હોલત સુધારી શકતું નથી.)

હવે જાળવું કે માટેરાએ અને અશરાફો વીગેરાએ મહારી બયાન

કરી છે તેની ખખર હશે, એ શીવાચ મારાથી કેટલાંક કરી ગયા, મારી સાથે

ખંડ ઉડાંયો, મને ખસરે જવાની કુરજ પડી, ત્યાં કુતેહ થઈ, અથડુલ્લાંડ
બાન અખણાસને ત્યાંનો હાકીમ કરીને હું અતે કુદે આંયો છું એ સર્વે બાબ-
તોની ખખર પડી હશે, હું વે મહારે શામ તરફની ખલાને હુર કરવા જવાનો
ઇરાહો છે, કેમકે મોઆવીયાએ મારી સાથે લડિ કરવા માટે હૈજ એકઠી
કરી છે, અને મહારી મુખાલેઝત કરે છે, માટે હું તે તરફ જવાને તૈયાર છું,
હું પણ ખને તેટલા માણુસો લઈને જલદી મારી પાસે આવ, વસ્સલામ.

અને જેરેરનો લાણેજ આ વખતે હું અલી અંની પાસે હાજર હતો
તેથી તેણું પણ પોતાના મામાને લખયું કે આ કાગળ વાંચીને તાકીદે હું
અલી અંની ખીદમતમાં હાજર થવું, પછી એ કાગળો પેક કરીને અજર
ણીન કેસને આપીને હમદાન રવાના કર્યો, તેણું જેરેરને કાગળ આપ્યો.

જેરેર એ કાગળ વાંચીને મસજુદમાં ગયો, અને લોકોને લેગા કરીને
મીથણર ઊપર જહને કહું કે હું અલી અંનો કાગળ આંયો છે અને આપે
અવી રીતે માંગળી કરી છે, અને હજરત દીન તથા હુન્યા ખન્નેના સરદાર
છે, આપ હક ઊપર છે, અને હું રસુલે ખુદા સંના અસહાયો વીગેરે એ
આપને હક ઊપર જાણીને આપ સાથે બયઅત કરી છે, અને આપની મહદ
માટે કુમરો બાંધી છે, ખરેખર આપ દરેક વાતે લાયક અને આદીલ છે,
આપની સમાન ણીજું કોઈ નથી, આપનું ઈલમ, શુભઅત, સખાવત, સર્વેથી
વધેલી છે, શરાઝત અને ખુજુગી આપની મશાહૂર છે, હું રસુલ સંના નજુ-
કના સગા છે, મારો મત એ છે કે આપની તાબેદારીમાંજ દીન અને હુન્યાની
ભલાઈ રાહત અને આરામ છે, અને જે આપની સાથે હુશમની કરી તો ખન્ને
જહાનની ખરાળી મુખીયત અને ગમ છે, ખરેખર સંપથી ઉમરમાં બરકૃત
થાય છે; દીલને આરામ મળે છે, અને કુસંપથી બેચેની ઉપરાંત ઊમર દુંગી
થાય છે, માટે જે સનમુખના લઈ રાજુ ખુશીથી આપની તાબેદારી કણુલ
કરશો તો તમારા હકમાં ઘણુંજ બેડિતર અને સારું છે, અને જે અવળાઈ
કરશો તો હજરતને કુરજ પડશો કે તમારી પાસે તાબેદારી કરાવે.

જેરેરના અવા જુસ્સાદાર છટાથી ભષણનો એવો અસર થયો કે મસ-
જુદમાં ચારે તરફથી આવાજ આવી કે અમો હજરતે અમીરુલ મોઅમેનીન
અલી દુંઘને અણી તાલીબ અંની ખીલાઝતથી રાજુ છીએ, અને ઘણુંજ ખુશીની
સાથે આપની બયઅત કરીએ છીએ.

આ પછી જગ્યા કે કાગળ લાંબો હતો તેણે ઉલા થઈને કહ્યું કે એ હમદાનના રહેવા વાળાઓ હું અદીયે મને તમારી પાસે મોકલ્યો છે, અને કાગળમાં તમામ હુકીકત લખી છે, અને પોતાના ઈરાદાર્થી પણ જાણીતા કર્યા છે, તમામ નાના મોટા અમીર ઇકીર અદના અઅલાએ ઉત્સાહની સાથે આપની ખયાત કરી છે, અને તન મન તથા ધનથી આપ માટે તમામ સામની અર્પણ કરવા તૈયાર છે, માટે આ વીશે તમારો શું ઈરાહો છે ? અને કાગળનો જવાબ કેવો આપો છો ?

સર્વેએ એકમતે કહ્યું કે અમોએ તો આપની પેહેજ અમારા વીચારો જહેર કર્યો કે અમો પણ એ મૌલાની ખુશી માટે જે કાંઈ ઇરમાવે તે કરવા તૈયાર છીએ.

આ પછી જેરેર ધણુ માણુસો અને સામાન લઈને હમદારી હું અદી અંની જિદમતમાં કુદે હાઠમાઠથી ગયો, અને મૌલાની જિદમતમાં હાજર થઈને ખયાત બજાવી લાંબો.

એજ પ્રમાણે હું અદીયે આજુર ખાઈજનમાં ઉસમાન ખલીઝાના વખતના આમીલ આ શાખસ બીન કેસને મોહબ્બતથી કાગળ લખ્યો, તેમાં ખાખમીદાહ વીજો પછી લખ્યું કે તારો ઉપર વધારે લર્દાંસો હતો કે તું છદ્દમ અને સમજ અને અછલવાળો છો તેથી સર્વેથી પડુલે મારી પાસે આવીને મહારી ખયાત કરીને દોસ્તોમાં શામીલ થયો પણ તેના ણદવામાં તારો તરફથી એવી વાતો સાંભળવામાં આવે છે કે તેના કારણથી તને બોલાવામાં ઢીક થઈ, અને તારી ખરાળ વર્તાણું કને ગઈ શુજરી વાત જાણી જુદી જરૂર તારી નેક વાતોને ધ્યાનમાં લઈને હવે હુકમ કરું છું કે આ કાગળ વાંચીને તરત મારી પાસે આવ, અને બની શકે તેટલા માણુસો સાથે લાવ, કેમકે મારે શામ તરફ લડાઈ માટે જવાની ઇરજ પડી છે, અને જે જે ણનાવ બન્યા અને લેડાએ મહારી ખયાત કરી વીગેરે તને આપર હશે, અને ધ્યાનમાં રહે કે તને આજુર ખાઈજન જે હાડીમને મેલ છે તેથી તે તારી મીવકત થઈ પડી નથી, પણ તેતો એક જતની ભારે જેખમની અમાતત છે, કે જેને ણરાખર સાંચ્યવાની જુદે, અને માલ હોલત મળે તે ખયતુલ માલમાં દ્વારા થવી જુદે એ માલ હોલત તારો હુક નથી, પણ તું એક ખજનચી તરાકે છો, તારે સારી રીતે સાંચ્યવાની ઇરજ છે, અને નકારો ખર્ચ કરવો ન જુદે, માટે જેટદું નાણું લેય હોય તે તમામ લાવીને ખયતુલ માલમાં શામાલ કરીહે અને એ પણ ધ્યાનમાં રહે કે અમારો ભરણ સુનાખ વરતીશ

તો ઈન્શાઅદવાહ એ હુકુમત તનેજ રેહશે, અને તારી નેક કારકીર્દી અમો ભુલી જનાર નથી.

પછી આપે એ કાગળ જીયાદ ણીન ભરહું હમદાનીને આપીને ઈરમાંયુ કે આજુર બાઈનનમાં જઈને અશાસ ણીન કેસને આપજે, અને અશાશના કાકાનો દીકરો લાઇ હાજર હતો તેણે પણું એક કાગળ લખીને આર્યો કે તમામ જણુઓએ હું અલી અંઠી અંઠી ની હૈઅત રાજુ ખુશીથી કરી છે અને મેં પણું બયઅત કરી છે, મેં જિસમાનના ખુન વીશે ઘણી તપાસ કરી પણું તેમાં હું અલી અંઠો હાથ નથી, માટે એ હજરતનો કાગળ વાંચીને બયઅત કરવા માટે કાંઈ પણું આનાકાની કે હીદ્વો કરવો નહીં, બલકે આ કાગળ વાંચીને બરહુક અને ખરા ઈમામની બયઅત કરવા તરત આવજે એ જનાણ હુક જિપર છે, તમામ કરતા તમામ બાખેતોમાં અફલ છે, હું જે કાંઈ લખું છું તે ખરું જાણીને મને પેતાનો હૈર ખવાહ માનજે.

પછી કાસીહે જઈ એ ધનને કાગળ અશાસને આર્યા, તેણે કાગળ વાંચીને સર્વેજણુને જુદ્મા ભસજુદમાં એકઠા કરીને ખુતષો પડીને સંલગ્નાંયું હું જેને થાડી ચીજ બસ થતી નથી તે ઘણીથી પણું સેર થતો નથી, આ આજુર બાઈનની હુકુમત મને ઉસમાને આપેકી અને તે આજ સુધી મહારા કુણજમાં છે પણું હું તેનો અંત આંધો છે, કેમકે મને હું અમીરુલ મોઅમેનીન અંઠો નો કાગળ આંધો છે, તેણે મને બોલાવે છે, તેઓની બયઅત સર્વે એ રાજુ ખુશીથી કરી છે, તેઓ આદી ખાનદાન અને દીન તથા હુન્યાના પેશવા છે, તેઓની ઈમામત અને પિલાકૃતથી અમો રાજુ છીએ, માટે આ વીશે તમારો શું મત છે? સર્વેએ અરજ કરી કે અમોએ એ હજરતની બયઅત કરી અને તેઓથી રાજુ છીએ, તેઓ શીવાઈ ણીન કોઈની સાથે અમારે વાસ્તો નથી તેઓની તાપેદારી કરવા તૈયાર છીએ.

પછી કાસિહ જિયાદ ણીન ભરહુણે મીમળર ઉપર જઈને ખુદાની તઅરીકે અને રસુલે ખુદી સર્વ ના વખાણું કરી તેમના તથા તેમની આલ ઉપર સલવાત અને હોડું પડીને બોલ્યો કે એએ લોકો ઉસમાનના મામલા વીશે હું કાંઈ પણું વીયાર કરવો નકામો છે તેમાં કાંઈ કાયદો નથી, જે થયું તે થયું, અને જે કાઈ ખરી વાત છે તેતો છુપી ગયું, મતલખ્યાઓએ જે વાત ડડાડી તેમાં વળું નથી, હું તો હું અલી અંઠી અંઠી સાથે સર્વેએ રાજુ ખુશીથી કાંઈ પણું જણરાઈ હું સખતી વીના હુખથી બયઅત કરી છે, અને એમ પણું ણન્યું કે બયઅત કરવા પછી કેટલાંકે બયઅત તોડી નાખીને બસર્યા વાળાઓને

ઉશકેરીને હું અલી અઠ સાથે બંડ ઉઠાયું, પણ અવલાહ તાલાચે તેઓને તે બંડના ફેલે પહેંચાડ્યા, જુદ્મની જલ આપી, હઝરત અલી અઠને છેવટે ફેહ મળી, હાસલ કલામ હું એ જનાખનો કાસીદ અને એલચી છું અને તેમનો હુકમ તમોને સંભળાવવા આંદોલા છું માટે તમો તેમની તાપેદારી કરવા તૈયાર થાઓ.

આ સાંભળીને સર્વેએ એકી આવાજે કહું કે અમો હું અલી અઠ ની બયઅત કરીએ છીએ, પછી અશાયસ મસજુદમાંથી ઉઠીને પોતાને ઘરે ગયો અને પોતાના દોસ્તો તથા સગાઓને બાલાવીને કહું કે જે કે હું અલી અઠ ખુઝુર્ગ છે અને તેમની તાપેદારી લાઝીમ છે, અને એ પણ સમજુ છું કે જે તેમની પાસે જધશ તો મેહર અને માહુખઅત કરશો, પણ તેમણે અહુંના ખજના વીશે લાગ્યું છે કે મારો હુક નથી અને તમામ લાવીને બયતુલ માલમાં દાખલ કર, તો આ વાતથી મને ધણુંજ ખરાખ લાગ્યું છે, તેથી હું હું અલી પાસે જવા ચાડતો નથી, ખલકે મોાવીયાહ પાસે જાઉ તો આ માલ બચી જાય, માટે તમો આ વીશે શું મત આપો છો ?

તેના જવાબમાં સર્વેએ કહું કે તૌણા તૌણા તું અવી શું વાત કરે છે ? મોાવીયાહ પાસે જવા કરતા તો ભરી જવું બેહતર છે હું અલી અઠ કે નેચો હઝરતે રસૂલે ખુદા સંના ભાઈ અને તેમના ખરા વસી છે તેમનો દામન મુકીને શામ જવું તે મુર્ખાઈનું કામ છે, અમો કોઈ પણ તારી સાથ આપનાર નથી, જે તું પોતાના સગા વહાલા અને દોસ્તોને તળુને કેવી રીતે એકલો જધશ ? અરે તું કાંઈ સમજતો પણ નથી ? કે મોાવીયાહની પાસે જવાને હું અલી અઠ પાસે જવા કરતા વધારે પસંદ કરે છે ?

આ સાંભળીને અશાયસ ધણુંજ શરમાણો અને સમજાયો કે પોતાનો મત નકામો અને ખરાખ છે, વળી કોઈ સાથ આપે તેમ નથી તેથી સનમુખના લઈ પોતાના નોકર ચાકર ખીદમતગાર હુઝુરી વીઠને દીલાસો આપીને કુઝે હું અલી અઠ ની ખીદમતમાં ગયો અને આપની બયઅત કરી લીધી, આપે માત દીકરામ આપીને તેના આવવાથી ખુશી જહેર કરી.

પણી અડનાઈ જિન કેસે અરજ કરી કે યા હઝરત ખની સધ્ય જિન જેહ જિન મનાઈ કરીના વળાઓએ જમલની લડાઈમાં તેઓએ આપનેં સાથ એટલા માટે આપ્યો ન હતો કે તેઓને તલહા અને જુએરે શકમાં નાખ્યા હતા, પણ તેઓ તે વાશે પસતાણું છે, અને હને હું આપનો સાથ જરૂર

આપણો અને આપની સાથે મોહળણત રાજે છે, અને મોઆવીયાહુથી અથુ-
ગમો રાજે છે, અને એ સર્વે ખસરામાં મદબુદ્ધ છે, આપ કુરમાવો તો હું
તેઓને આપની તાષેદારી અને ખિદમત ગુજરી માટે કાંઈ લખું કે
તેથી બહુજ ઉતાવળથી આપની ખીદમતમાં હાજરથિ જોતાથી થઇગએવી
ભુલનો બદલો કરે.

બની તમીમના કણીલાના કોડો આ વખતે કેટલાંક હાજર હતા તેઓએ
આ વાત પસંદ કરીને કહ્યું કે ખરેખર આ મત ઘણોજ સારો છે, અને
૫૦ અલી અ૦ મે પણ રજ આપી કે બલે જેમ બેહુતર સમજે તેમ કરે.

પણી અહુનાં ણીન કેસે પોતાના કુદુંખીયો તથા દોસ્તોને સર્વે હુકીકત
લાખી મોકલી કે તમારા શીવાય બની તમીમમાં કોઈ પણ હું અલી અ૦ની
ખયાત કર્યાવીના બાકી રહ્યું નથી, સર્વેએ રજ ખુશીથી ખયાત કરી છે
ત્યારે હવે તમો ઢીલ કરો નહીં અને જણો કે આજ જે કાંઈ તમારા કણજ
માં છે તે મારી નેક સલાહના કારણોજ છે, તેમજ તમો જન માલ સહીત
સત્તામત રહ્યા છે। તે પણ મહારી સારી તદ્ધિરતું ઇલ છે, અમોએ હું
અલી અ૦ ની તાષેદારી ઇચ્છાયાર કરી છે, અને જન માલથી અમોએ
તેઓની ખીદમત કરી છે અને હવે શામ તરફ જવા તૈયાર છીએ કે એ
ભારે લડાઈને પણ ઇસેઠ કરીએ, હાસલ કલામ જે આપત આપના હુકમાં
બેહુતર અને ઉત્તમ લાગી તેથી તમોને માહીતગાર કર્યા માટે હવે જેમ
અને તેમ તમારા દોસ્તો સહીત બહુજ જલદી હજરતે અમીરુલ મોઅમેનીનાં
ની ખિદમતમાં આવીને ખયાત કરો, અને સારી પેઠે સમજજો કે હું અલી
અ૦ નો સીતારો પણ કમાલ ઉપર છે, કોઈ વાતની ચીંતા રાખવી નહીં,
વળી લખું છું કે કોઈ જાતનું અહાનું કાદકું નહીં કાંઈપણ આનાકાની વીના
એ ધડક અમીરુલ મોઅમેનીન અ૦ ની ખીદમતમાં હાજર થવું કે તેમાંજ
તમારા માટે દીન આને હુન્યા ણનેની ભલાઈ છે વસ્તસલામ.

જ્યારે એ કાગળ બની તમીમને પહોંચ્યો ત્યારે તેઓએ એ વિશે
અરાધર ધ્યાન આપીને વીચાર ચલાયો તો એ કાગળનો ભતલણ તેઓને
અરાધર વાજથી અને ખરો લાગ્યો તેથી સર્વે એકમત થઇને ખસેદેથી
રવાના થઇને કુદ્દે આવી હું અલી અ૦ ની ખયાત કરીને ઇકરાર કર્યો કે
અમો એવી શરતે ખયાત: કરીએ છીએ કે અમો આપની ખીદમતમાં રહીશું
અને જન માલથી આપના હુકમના તાષે રહીને જે ઇરમાવશો તે કરીશું,
અને આપ શામ લઈ જશો તોપણ અમો ખુશીથી આપની સાથે આવીશું.

પછી ૬૦ અંદી ૫૦ મે ઇરમાંથી કે હું મોઆવીયાહ ઊપર જુલભ કરવા ચાહતો નથી તેમજ મહેર અને ઇરેખ કરવા પણ પસાંદ કરતો નથી કેમકે એ બાધતો ડોઈ રીતે સારી નથીજ, અને જે શખસે જમાનાને સારી ચેઠે અજમાંથો હોય અને તેના નરમ ગરમ હાલને જેથો હોય તેમજ કડવાસ અને મીઠાસનો સવાહ ચાખ્યો હોય ચડતી પડતી જેઈ હોય નરમી સખી વેઢી હોય તે શખસ મહારા કાગળ લઈને મોઆવીયાહ પાસે જાય કેમકે હું તેને સમજાવી અને નસીફત કરીને હક રસ્તા ઊપર લાવવા ચાહું છું, કે રખે ન તે પોતાનો નાઝરમાનીનો ધરાદો સુકી આપીને રખેને નેકળાખી હાંસીલ કરે, પણ ડોઈ રીતે તે નહીં સમજે અને પોતાની ગુમરાહી અને નાઝરમાની ઊપર કાયમ રહેશે તો તેની સાથે હું જંગ કરીશ.

આ સાંલળાને જુરેર બિન અણહુદ્વાહ બદલીઓ અરજ કરી કે યા અમીરલ મોઅમેનીન અગર આપ મને એલચી તરીકે તેની પાસે મોકલો તો હું જઈને સમજાવીશ કેમકે તેની સાથે મારે દોર્સ્ટી હુતી અને ડોઈ વખત રહારા ડેહવાથી જલદું કરતો નહોતો તેથી મને ખાત્રી થાય છે કે તે મહારા ડેહવાને જરૂર કખુંત કરશે અને અહીંથી આવીને આપની બયઅત કરાલેશે એ શીવાય હું શામવાળાઓને પણ સમજાવીને આપની બયઅત કરાવીશ કેમકે ત્યાં મહારા જુના પુરાના સગા ઠંડાતા ઘણું છે.

હુઅરત અંદીએ જવાણ આપ્યો કે એજુરેર આ કામ કરવા માટે ખીન ડેટલાઓક લરોંસાવાળા તેયાર છે પણ તું આ કામ માયે લીધે છે અને હું પણ જાણુંછું કે તું લાયક અને લરોંસા વાળો છો માટે તુજ મારો કાગળ લઈને જા. અને મોઆવીયાહને સારી ચેઠે સમજાવીને કહેને કે તમામ બાધતો સુકી આપીને હક રસ્તા ઊપર ચાલ અને ૬૦ અંદીની બયઅત અને દોર્સ્ટી ધર્મોયાર કર, એમ કહીને કાગળ લખીને હવાલે કરીને જુરેરને આપીને રવાના કર્યો અને તે કાગળ લઈને બહુજ જડપથી શામ જઈને મોઆવીયાહને આપ્યો, મોઆવીયાહને જુરેરને માન આપીને પોતાની ખાસે એસારીને સહ્યતાથી પુછ્યું કે તું શા માટે આંથો છો અને તે તરફનો હેવો હાલ છે??

જુરેર જવાણ આપ્યો કે ત્યાંની તમામ ખબરો સારી છે અને હું તમારી પાસે ખાસ તમારા ભડા માટે આંથો છું કે તમો ૬૦ અંદી ૫૦ની બયઅત કરી વધો કેમકે તેમજ તમારી ભડાઇ છે કે તેઓની બયઅત કરવી તે નથી, સાહેભના ખરા વસી અને ધર્મામની તાખેદારી કરવાનું છે, તમે

આ વિશે ઉતાવળ ન કરતાં બહુજ ઉડો વિચાર કરી જુઓ પણ તે સાથે ગોટા જ્યાલ હુર કરો, અને એ પણ ધ્યાનમાં રહે કે તમારા તમામ ભાયાત મજા મહીના તેમજ એરાક અને હેઠાજ વાળાઓએ હું અદી અંની ખયાત કરી છે અને જે જે ગવરનર અને હાશીમ હતા તેઓએ પોતાના તાબેના ઈલાકા હું અદી અંને સોંપી દીધા છે અને તમારી પાસે થોડાક કીલા ભીજું કાંઈ નથી અને જે હું અદી અંની આ તરફ આવેતો તેઓની મહેર અને મોહણગત તથા રીત ભાત જેધને તમામ જણું તેઓના તરફદાર થઈ જવાના એટલુંજ નહીં પણ તમારું લશકર તેમની સાથે મળી જવાનું અને તેથી આ થોડાક કીલા તમારી પાસે છે તેપણું હાથમાંથી જવાના અને તમો એકલા થઈ જશો માટે હું જે કાંઈ દોર્તીનો હક અહી કરું છું તેને માન્ય રાખીને મારી સાથે ચાલો તો તમારી તમામ સુરાદો પુરી થશે એટલુંજ નહીં પણ આ ઈલાકો પણ તમોને સોંપવામાં આવશે અને હું અદી તમારા ઉપર ધર્ણીજ મહેરખાની અને નવાજીશ ફરમાવશે અને તેઓની જીંનંદગી સુધી તમો નીરલયથી હુંકુમત ચલાવશો.

અને ઉસમાનના ખુન વિશે જે ગડખડ અને ધામધુમ તમોએ મચાવી છે તે તદ્દન જેર વ્યાજથી અને ગોટી છે તમો સારી પેઢે જણો છો, કે એ ખુનમાં હું અદી અંનો બીલકુલ હાથ નથી પણ મતલણાએએ તમોને આડી અવળી વાતો સમજવીને હું અદી અંનો સાથે લડવા જિશકેર્યા છે, માટે તેઓના ફરેગમાં આવીને અવી માટી ભારે બજા વોરી લેવી તે તમારા જેવા સમજુનું કામ નથી, હાંસલ કલામ મેંતો તમારી જૈર જ્વાહી અને લવાધુની જે વાત હતી તે કહી પણી તમારી મરજ પરમાણે કરવા તમો સુખતાર છો.

આ સંભળીને એચાવીયાએ કાંઈ જવાણ આયો નહીં પણ હું અદી અંનો જો કાગળ વાંચીને જુરેરને આપીને કદ્યું કે વાંચ આમાં શું લખે છે, જુરેરે એ કાગળ વાંચ્યો તેમાં ગિસમીલાહ પછી લખ્યું હતું કે તમામ જ્વાહાજીર અને અનસારે ઈમામત અને ઝીલાઇત વીશે વીચાર તથા મશવેરે કરીને એક જણુને મને ઈમામ તરીકે માન્ય રાખેલ છે અને તે સાથે અહૃદ કુદ્દો છે કે જેણો અમારા કામથી રાજી નહીં થાય તેઓ સાથે જગ કરીશું અને મહારી સાથે અસરાવાળાએ બંડ જગાડીને ખુનરેલ કરી અને અદ્વલાહ તાચાદાએ મને તેઓ જીપર ફેરે આપી તે તમો સારી પેડે જાણુના હશો, અને તમો ઉસમાનના ખુન વીશે ધર્ણીજ ધામધુમ કરો છો પણ એમ ન કરતા

પહેલે મારી બયઅત કરીને મુસલમાનો સાથે મળીને એક મત થાયો, પણી ઉસમાનના વારસો મારી પાસે એ ખુન વીશે ફર્યાંડ કરે, તો પછી હું કીતાએ હલાહી સુજખ જે હુક અને વાજણી હુશે તે સુજખ હેસલો કરીશ.

પણ તમો હાલમાં આડે માર્ગે ચાલીને જેમ બચ્ચાને હૈસલાવીને હુધ સુકાવા હીદવા કરે છે તેમ હિલલા કરો છો, અને જે ધન્સાઈથી જુદો તો ઉસમાનના ખુનથી હું જેટલો વેગળો છું તેટલો બીજો કોઈ નહીં હોય, તમો એમ જાણુતા હો કે તમો બિલાકૃતને લાયક છો, તો ખોટો ખીયાદ દિલમાંથી હુર કરી નાખજો, કેમકે બિલાકૃતની લીયાકત તમારામાં નથી, આ કાગળ જુરેરનો સાથે મોકલ્યો છે, કે તે દીનદાર ધમાનદાર માણુસ અને લાયક તથા સમજુ છે, અને તેની સાથે અણાની પણગામ પણ મોકલ્યો છે કે જે સાંલાંબાથી તમો જુશ થશો માટે બેહતરી છે, એટલું નહીં પણ આડેખા હૈર થઈને ધસ્તામીયેમાં તમારું નેક નામ મશહૂર થશો, આ તમામ છતાં જીવે રસ્તે હોરાઈને મહારી સાથે લડાઈમાં જિતરીને પોતાને હલાકતમાં નાખશો તો હું ખુદા પાસે મહદ માંગીને મુકાયેદો કરીશ અને જે કંઈ સુનાસીખ હુશે તે પ્રમાણે વરતીશ ખસ તમામ શક્તિ અને કુઠ્ઠત તેજ પરવરદિગારે અલીચુદ્ધ અઝીમને માટેજ છે.

એ કાગળ વાંચીને જુરેર પોતાને ઉતારે ગયો, અને બીજે દિવસે જુદ્મા-મસલુદમાં ગયો, એ સાંલળીને લેકો ટોળે ટોળાં જારવા લાગ્યાં અને મોઆવીયાહુએ પણ લાજરી આપી, જુરેરે ણહુંજ છટાથી નસીહત અને વાચેન કર્વી શુરૂ કરી, અને હું અલી અંની બયઅત કરવા માણુનો શે.ખ આપાયો અને તે સાથે કહ્યું કે તમામ મોહાઝીર અને અન્સારે રાજુ ખુશીથી બદકે જારે જિતસાહથી અમીરુલ મોઅમેનીન હું અંસી અંની બયઅત કરી છે અને તેઓને બરહુક ધમામ સ્વીકાર્ય છે, અને ખસરાવાળા નાક્રમાની કરીને સામે થયા તેથી તેની સાલ પાસ્યા કે પોતાના માથા ધડ જીપરથી જિતરાવી નાખ્યા અને એ ણતાવ એવો લયંકર ણન્યો હું કોઈ વખત એવો ખન્યો ન હતો કે એ સગરુરોના માથા ધડાધડ તનથી જુદા થતા હતા અને પોતાના લોહીમાં તડપના હતા.

યાદ રાખો કે અલી એજ અલી છે કે જેઓને તમો જોઈ ચુક્યા છો, તેમની શુલાઅત અને ણહાદુરીયી તમો સારી ચેકો વાકેઝ છો, જીપરાંત તેઓનો મહેરખાની અને રહેમ મશહૂર છે, અગરથે સર્વે નાના મોટા . તેમજ અમીર અને એમરાયોએ આપની બયઅત કરી છે પણ કદાચ આપની બયઅત કેદું

પણ ન કરતે તોપણું આપણુંને લાગીમ થત કે હું અલી અઠ સીવાય ણીના
કોઈની પણ બયાત કરતે નહીં.

અને હું મોઆવીયાહને પણ કહું છું કે તમો પણ હું અલી અઠની
બયાત કરી દ્યો કેમકે બયાત નહીં કરવામાં હલાકત અને ખુદાને નારાજ
કરવાનું કારણ છે, અને અગર તમો કેહતા હો કે આ હલાકાનો મને હું
ઉસમાને હાકિમ કર્યો છે અને કદી દુર કર્યો નથી પણ તેમની વદ્ધત થવાથી
તમો દુર થયા છો અને તમામ ચીજો જિપરથી તમારો હુક ઉઠી ગયો છે
કેમકે કાયદો છે કે એક હાકીમના મરણ પછી તમામ સત્તા ણીના હાથમાં
આવે છે અને તે જેને ચાહે તેને બહાલ રાખે અને જેને ચાહે તેને દુર કરે છે.

આ તમામ વાતો ધીરજથી મોઆવીયાહએ સાંલળી અને વચ્ચમા કાંઈ
પણ જવાણ આપ્યો નહીં પણ થાકી વાર પછી કહું કે અહ્વાહ તાચાલાએ
મને ધીરજતનો પોશાક પહેરાવ્યો છે અને પોતાની પ્રકાર પ્રકારની નેઅમતો
મને બક્ષી છે માટે એધજનજતનો પોશાક ઉતારીને એઈકુંતી અને હલકાઈ હું કખુલ કરનાર
નથી, બલકે મને ઉમેદ છે કે મહારા હુશમનો અને હસદ્ધેરો ઉપર અહ્વાહ
મારી મદદ કરશે, અને તમો સરવે જણો છો કે મને ણીના ખડીકાએ અહીંનો
ગવરનર કર્યો છે અને ગ્રીન ખડીકાએ પણ મને બહાલ રાખ્યો છે તો અટકી
સુદૃત સુધી મેં હુકુમત ચ્ચાવી અને કોઈ ઉપર જુદમ કર્યો નથી એટલું જ
નહીં પણ કોઈની આખરું ઉપર પણ હાથ નાખ્યો નથી, અને લોકોએ ગ્રીન
ખલીકા હું ઉસમાનને જુદમ કરીને કટલ કરી નાખેલ છે, તો તે વીશે
ખુદાએ કુરાનમાં ફરમાયું છે કે બધન કટલ સજલુમન ઝુકુદ નામ-
લના લે વક્તીથ્યેહી સુદૃતાના એટલે કોઈને વગર શુનાહે કટલ કરે તેના
વલીને હું બદલો લેવાની સત્તા આપું છું તો હું ઉસમાનને વલી અને વારસ
છુ માટે જરૂર તેમના ખુનનો બદલો લઈશ માટે આ વીશે તમો સર્વે હાજર
લોકો કહો કે એ બદલો લેવો કે એમજ આમોશ બેસી રહેલું? તમારી એ
વીશે શું મરજુ છે? આ સાંલળીને શામવાળા કેહવા લાગ્યા કે અમો ઉસ-
માન ખલીકાના ખુનનો બદલો લેવા ચાહીએ છીએ.

આ સાંલળીને જુરેર સમજયા કે શામવાળા ઊંઘે રસ્તે હોરવાઈ ગયા છે
તેથી વધારે ન ઓલતાં પોતાને જિતારે ગયો, એ તમામ વાત હું અલી અઠને
પહેંચ્યી ગઈ તેથી આપે શામ તરફ જવા માટે ઈરાહો કર્યો અને બહુજ અડ-
પથી લશકર એકું કરવા લાગ્યા પણ ધણુ જણ શામ જવા માટે રાજુ થતા
નહતા અને માલીકે ઉશ્તર અદીગીન હાતીમતાઈ, ઉમર ખીન હુકુ ખીજાઈ,

સહિં થીન કેસ હમહાની, હાની થીન ઉરવા મળીને પાંચ જણાઓએ હજરત
અલીને અરજ કરી ડે લોકો જાનના ઐંથી લડાઈ માટે નીકળવા ચાહતા
નથી પણ અમે તો ઘણા ખુશી છદ્ધાએ કે આપની સાથે આવીને હુશમનો સાથે
લડીએ અને આપની ફેંક થાય અને અમો લુલતા રહીએ તો પણ ઠીક છે
અને અગ્ર માર્ચી જદ્ધાએ તો પણ અમો પરવા રાખતા નથી, માટે લોકોના
બોલવા તરફ ખ્યાલ કરો નહીં અને નેમ અને તેમ બહુજ જલ્દી નેટલાં
આવે તેટલાંને લઇને ચાલો, કેમકે નેટલી વધારે ઢીલ કરશો તેટલી મોઆ-
વીયાહ વધારે ભજખુતી કરશો.

હજરત અલીએ ફરમાઓયું કે તમારી વાત વાજબી અને ખરી છે પણ
મેં કાસીદને મોકદ્દેયો છે તે જ્યાં સુધી જવાબ લાવે નહીં ત્યાં સુધી ચડાઈ
કરીને જવું તે અકલમંદીનું કામ નથી.

જુરેર હમેશા મોઆવીયાહ પાસે જદ્ધાને કાગળનો જવાબ અને રજા
માંગતો હતો પણ મોઆવીયાહ આડા અવળા બહાના કરીને રોકી લેતો હતો
અને કેહતો હતો કે તું જલ્દી કર નહીં તેમકે હું શામવાળાઓ
સાથે મશવેરો કરીને પુરસ્તે વીચારીને હું અલીના કાગળનો જવાબ લઈને
રજા આપીશ, એ પ્રમાણે ઘણા દીવસો કાઢી નાખ્યા અને તે દરમીયાન લડા-
ધનો તમામ સામાન તૈયાર કરતો હતો.

અને એ દરમ્યાન પ્રીદિસકીનમાં ઉમર ઈધને આસને કાગળ લઈયો. કે
તને અણર હુશે કે જુલમ અને સીતમથી ઉસમાનનું ખુન થયું છે અને કુંશ
તથા અસરાવાળાઓએ અલીની અગ્રાત કરી લીધી છે અને અલીએ જુરેનો
સાથે અને કાગળ મોકદ્દેયો છે કે મારી પાસે આવીને બયાત કર અને મને
ઘણાં સારા વાયરા આપ્યા છે, અને મેં કાગળનો હજુ સુધી જવાબ લઈયો
નથી તેમ કાસીદને પણ પાછો જવા દીધ્યો નથી માટે તું જલ્દી આવ
એટલે આપણે બાન્ને એકમત થઈને ડેંડ હેરાવ ઉપર આવીએ.

શાહી કાગળ
નું હું હું

અમારે ત્યાં મળતી ઈસ્લામી કીતાથા ॥-નું ટુંક લીસ્ટ.

મોટું લીસ્ટ ટીકીએ મેઝલી મંગાવો તફસીર ચોપાન્યા શીવાય પોઠ જુદુ
કુરાને શરીરી આલીશાન મહેાઠી તફસીર ભાગ ના ઇંદ્ર શુભાગ ના ઇંડ
કુરાને શરીરી અરથી તથા ગુજરાતી, ગુજરાતી તરફનુભા સાથે ઇ ૧૦
અમુલ્ય તાનીજ હરણ્યાના ચામડા ઉપર કસ્તુરીથી લખેલું ઇ રા ઇ ૫
લોચલોચ્યો વલ્લમજ્ઞન ધમામે હુસેન અંત લું લું ચરિત્ર ઇ ૧૦ છપાશે ઇ ૪
ખુશખુચ્યે બેહીશ્ત વધારા સુધારા સાથે ૫૦ મજલીસ વીઠે ઇ રા
આઇતાએ હહીકાચ્યે શાહાદત ૧૪ માયસુમ વીઠની ૪૦ મજલીસ ઇર
કુરાને શરીરી લાકીએ માં દુરખીન સાથે છેડામાં પણ રાખી શકાય ઇર
આખુ કુર્યાનિરટ-ર૟ ઇંચના ઓકજ પાનામાં ભારે શોભાય માન ઇંડ
તોહિસુસાચે મીન માડે રમજાનના અયમાત ૩૦ વાચે ઇ વીઠ ૩
કુરાને શરીરી મોટા હરેક ઉંચા કાગળ હરેક સીખારે નકશા ૩ ઇ
મુખ્યતાર નામું મોટું બહુજ લંબાણથી સોનેરી નામ ૩૫૦ પેજ માં ઇર
ાદુસસાલે હીન બારે મહિનાના અયમાત વીઠની મોટી કીતાબ ઇંડ
અંહાઠી કાદ્યાનીના રહમાં અહલે બૈતના ઇઝાએ લમાં છપાશે ઇ ૧૧
કસસુન અંગીચા, નાયિયાનો અહવાત ઐ ભાગમાં દર ભગનો ઇંડ
અયમાનો પારો અરથી ગુજરાતી, તરફનુભા અને તફસીર સહિત ઇંડ
ક્ષાલ વીઠ જેવાની ઇ ૦ દાનિયાલ નબિની કીતાબનો તરફનુભેંનો ઇંડ
કુલસુમનું કીસમત બહુજ રસકસથી ભરપુર સોનેરીનામ પેજ ૪૩૨ ઇંડ
શેહાહી હુરનો ભારે ઉમદા રસીક કીસસો ઇ ૦ છપાશે ઇ ૧
મેઅરાનુસારાદુઃખ ભાગ રલો નફસની બીમારીયાનો છલાજ ઇ ૧
નહનું બજાગઢ, ઇ ૦ અલીએ ઇરમાવેલાખુતબા વીઠ સોનેરીનામ ઇંડ
અહવાલુનીસા ખાસ ઓારતોના અહવાતની મશાહુર અને માયરિઝ ૧
હુરરે બેંગઢા જેમાં ૧૨ ઇભામ ૧૪ માયસુમ અંનો અહવાત છે ઇ ૧
શેહાહી અંગાસાનો તવારી ખીરસિક અહવાત સોનેરીનામ પેજ ૪૫૦ ઇંડ
હહીકાચ્યે શાંચાહ, શીઅંચ મઝફાબ વીઠનો ઉમદા અહવાત ઇંડ
સાંચીતનામું, મુખ્યતાર પછી તેમના ઇરજાંહે જાલીમોસાથે કરેલીજંગિંડ
માયરેઝન મોટી ખુફાની માયરેઝની હલીલો વિચિત્ર કારિગિરિયો ઇંડ
તોહિસુલ મોચ્યે મેનાત જીંટે માયોનો અહવાત સોનેરીનામ પેજ ૨૦૦ ઇંડ
ાદુલ આપેરત દસ મજલીસની મોટા હરેકની મશાહુર છે તે ઇંડ
મેઅજાને મુરતજવી ઇ ૦ અલી અંના ઉમદા ૫૦ મેઅજાની ઇંડ
રોજતુશ્રોદ્દા દસ મજલીસની ઉરુદુ ભાષામાં મશાહુર કીતાબ ઇંડ
તાંગીનીચા ગાંધીજીનો તીજાંગો ભાગ રા ૧૦ ભાગ તો ઇંડ

માસકીટનું છસિતામ ખ્રીસ્તેધર્મનું ખંડનતું નોવેલ સેનેરીનામ રૂઠી॥
કમરે બની હાશમ, હજરતે અખ્યાસ ચ્યાંનું જીવન ચરિત્ર રૂઠી॥
નુરુલાયોયુન ચાસીન વીઠું સુરા ચ્યારણી ગુજરાતી તરફુભાસાથેરૂઠી॥
આલીશાન વાચેક બાર છમામ વિશે બાર બાર હરફનીદ્વારારતોરૂઠી॥
ઝોટા મફકા, મહીના, કરખા, નજીબ વીઠ વીઠના દરેકના રૂઠી॥
મજૂમુઅચે સલામ ૬૦ સલામની જાડીરોના કામની તૈયાર છે રૂઠી॥
રાહે દિદોસ ૭૦ ગુનાહે કખીરા, તફસીર ખુલાસા સાથે રૂઠી॥
અસાહાયે કહુનો અજ્ઞાય રસીક ઉમહા કીસ્સો રૂઠી॥
શેહજાહીમલેકા, મલેકાદીહનો અજ્ઞાયોખાતખાનોનો કીસ્સો રૂઠી॥
૪૦ંગે ઐ પર મોટી યાહગાર લડાઈ તફસીલથી પેજ ૧૨૪છે રૂઠી॥
વડીદાહુશમનદૈથવામાતમળયાનાઅમલઉમહાદોચાઓધસમની રૂઠી॥
મનકખત જુદાજુદા શાએરોની ઉમહા ઉમહા ૧૮છાપીછે૦-પો જુહુ.
મજૂમુઅચે પેશખરાની બહુજ કીકકતવાળી જર પેશખવાની રૂઠી॥
બરદેગમ ચુંદીને ઉમહા ઉમહા જુદા જુદા ૧૦ મરસીયાનીછે રૂઠી॥
નફરેગમ મનાકેખ, હુરે, ૭૫ નવલા ૧૦ સલામ તે ઇખાઈની રૂઠી॥
હુરખીનો મફકા, મહીના, કરખાવીઠના નકશાનીછેડામાંરાખવાનીરૂઠી॥
ગુલશને ભાતમ જુદી જુદી જતના ઉમહા ૬૦ નવલા વીઠ રૂઠી॥
છસ્ત્રાઅશરીતકવીમ, સારીનરસીવારતારીઓ વીઠવીઠ લંખાણુથી રૂઠી॥
બીજોદુર અને યુઝાસુદીનો ભરાહુર રસકસવાળો ભરપુર કીસ્સોરૂઠી॥
તમીય અનગારીનો બહુજ રસીક ભરાહુર ઉમહા કીસ્સો રૂઠી॥
જવશને સગીર ભાયના સુદી બહુજ ઉમહા આ રેશાન હોઆરૂઠી॥
જવશને કખીર ભરાહુર છે, તે ખકાસ થવાથી છપાવી છે રૂઠી॥
મુરાહે દીલ, ખુદાના ૯૯ નામો, ચીલા અમલ, અહુદ વીઠ રૂઠી॥
માયાપતા હકની નસીહત ભરેકી આલીશાન કીતાખ .રૂઠી॥
પુનર્જન્મ નિપેદ અવાર વીઠ ન હોવા વીશે ૩૩ હલીદો રૂઠી॥
તવરેતમાંથી ચુટેવા નાનીઝનથીભરપુર ૪૦નાનાસુરાનોતરનુમોં)॥
તોહફતુલ આપેહિન માહે રમજાન વીગેરેના અથમાલની રૂઠી॥
૩ આધ્યાત ખસો ઢાખ જુદા જુદા શાએરોની મોટા હરફમાં૦)॥
મેઘર જવામા મેઘરાજનો તફસીલથી બહુજ ઉમહાઅહવાલ રૂઠી॥
તારીખવાર વીઠજેવાનો રંગીન ઉમહા ખુનાસાથી મોટા કોણો રૂઠી॥
હોય એ કનુલાયધ, અઝીમ ખાસીયત અને સવાંની રૂઠી॥
શ્રુત્યવનો મુરખ્યો ૨૦૦ જતીકા, હોકાયનો, રમોજ, કોયડા વિઠ રૂઠી॥
તાયત ગેશત ખાવાની હલીદો, શીકાર ઝખાહ વીઠ રૂઠી॥